

SELVITYS SUOMEN OSALLISTUMISESTA AFGANISTANIN TUKEMISEEN JA VAKAUTTAMISEEN

Suomi on osallistunut Afganistanin vakauttamiseen ja jälleenrakentamiseen osana kansainvälistä yhteisöä vuodesta 2002 lähtien kokonaisvaltaisesti sotilaallisen kriisinhallinnan, siviilikriisinhallinnan ja kehitysyhteistyön keinoin.

Afganistanin vakauttaminen on yhä yksi Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä kehityspolitiikan keskeisiä prioriteetteja. Afganistanista tuli Suomelle merkittävä avustuskohde vuonna 2002 kansainvälisen yhteisön käynnistäessä ponnistelut maan jälleenrakentamiseksi ja vakauttamiseksi. Suomen osallistuminen Naton Resolute Support Mission (RS) -operaatioon sekä turvallisuussektorin rahoitustukeen on osa Suomen laajempaa tukea Afganistanille. Afganistanin vakauttaminen kestäväällä tavalla edellyttää pitkäjänteistä ja johdonmukaista työtä.

Ennen vuotta 2002 - pitkien sotien ja taleban-hallinnon jäljiltä maan hallinto, talous ja infrastruktuuri olivat suurelta osin romahtaneet. Koulutettu väestö pyrki pois maasta. Suuri osa väestöstä eli perinteisessä heimoyhteiskunnassa. Ihmisoikeuksia ja naisten ja tyttöjen oikeuksia ei kunnioitettu. Maassa vallitsi väkivaltainen kaaos. Maa toimi kansainvälisen terrorismin tukialueena. 11.9.2001 terrori-iskujen jälkeen kansainvälinen yhteisö katsoi aiheelliseksi puuttua tilanteeseen kokonaisvaltaisesti. Afganistanin asema kansainvälisen terrorismin tukialueena ja kasvualustana on tämän jälkeen merkittävästi heikentynyt. Kansainvälisen yhteisön tuki Afganistanille on kuitenkin edelleen välttämätöntä.

Yleisarvio Afganistanin tilanteesta

Afganistanin tukijamaat, mukaan lukien Suomi, päättivät vuonna 2016 jatkaa tukeaan Afganistanille entisellä tasolla vuoteen 2020 saakka. Vuonna 2017 Yhdysvallat ja Euroopan unioni uudistivat Afganistan-strategiansa sitoutuen pitkäaikaiseen tukeen. Suomen sitoumus on 111 miljoonaa euroa, eli noin 28 miljoonaa euroa vuodessa vuosien 2017-2020 aikana.

Vaikka turvallisuustilanne on edelleen vaikea, Afganistanissa on vuoden 2002 tilanteeseen nähden tapahtunut myönteistä kehitystä. Uusi perustuslaki hyväksyttiin vuonna 2004. Vaikeista olosuhteista huolimatta maassa on järjestetty useammat vaalit. Myös ihmisoikeustilanteesta on tapahtunut edistymistä mm. kokoontumisvapauden, media- ja ilmaisunvapauden osalta. Hallitus on toimeenpannut uudistuksia valtiontalouden kohentamiseksi ja saamiseksi kestäväälle pohjalle, mm. verotulojen lisääminen sekä budjetoinnin kehittäminen.

Väestön elinolosuhteet ovat kehittyneet myönteisesti 2000-luvun alusta. Viime vuosina kehitys on kuitenkin hidastunut, ja turvallisuustilanteen heikentyminen uhkaa saavutettua kehitystä. Maan poliittista tilannetta leimaa epävarmuus. Turvallisuustilannetta ja laajamittaista korruptiota pidetään pääsyinä kansalaisten heikkoon luottamukseen valtionhallintoa kohtaan. Hallitus on kuitenkin sitoutunut korruption vastaiseen toimintaan. Se on laatinut korruption vastaisen strategian sekä perustanut korruption vastaisen erityistuomioistuimen.

Afganistan on kuitenkin edelleen hauras valtio. Afganistanin turvallisuustilanteen vakauttamisessa alueen maiden rooli on merkittävä. Afganistanissa ja sen lähialueilla toimii yli 20 kansainvälistä terroristiryhmittymää. Mikäli turvallisuustilanne heikkenee edelleen, jättää se tilaa terrorismin ja ääriliikkeiden vahvistumiselle. Lisääntyvä epävakaus uhkasi johtaa myös hallitsemattomaan muuttoliikkeeseen.

Afganistanissa valmistaudutaan lokakuussa 2018 järjestettäviin parlamenttivaaleihin. Onnistuneesti järjestetyt vaalit voisivat vaikuttaa myönteisesti turvallisuustilanteeseen sekä rauhanneuvottelujen edistämiseen. Ne tasoittaisivat tietä vuonna 2019 järjestettäville presidentinvaaleille. Toinen tilannetta vakauttava tekijä on Yhdysvaltain sotilaallisen ja taloudellisen tuen jatkuminen.

Kansainvälisen yhteisön lähtökohtana on, että Afganistanin konfliktiin on löydettävä poliittinen ratkaisu. Kestävän ratkaisun löytäminen ja toimeenpano edellyttää Afganistanin hallituksen vastuuta maan kehityksestä ja turvallisuudesta.

Rauhanprosessi

Afganistanin hallituksen tavoitteena on rauhan saavuttaminen poliittisen ratkaisun kautta. Hallitus on hyväksynyt tiekartan rauhanprosessin aloittamiseksi. Kansallisen yhtenäisyyden hallituksen merkittävin edistysaskel rauhanprosessin edistämisessä on ollut rauhansopimuksen solmiminen syyskuussa 2016 entisen pääministerin Gulbuddin Hekmatyarin johtaman, aiemmin talibanin tukena toimineen, Hizb-i-Islami -puolueen kanssa. Afganistanin hallitus osoitti Hizb-i-Islami -puolueen kanssa tehdyllä sopimuksella, että se on valmis neuvotteluratkaisuun.

Afganistanin hallitus näkee rauhanprosessin alueellisena kysymyksenä. Afganistanin hallitus aloitti kesällä 2017 Yhdysvaltojen tuella niin kutsutun Kabulin-prosessin, jonne kutsuttiin alueen maita sekä Afganistanin tukijoita. Kyseessä on afgaanivetoinen terrorismin vastaiseen työhön ja rauhanprosessiin tähtäävä aloite. Prosessin toinen kierros pidettiin helmikuun 2018 viimeisellä viikolla. Tässä ns. Kabul II -kokouksessa esiteltiin Afganistanin hallituksen tiekartta rauhanneuvotteluiden aloittamiseksi.

EU ja YK:n UNAMA-missio ovat omissa strategisissa arvioissaan vuonna 2017 todenneet, että niiden on keskityttävä voimakkaammin rauhanprosessin tukemiseen. YK on ilmaissut valmiutensa toimia puolueettomana välittäjänä.

Turvallisuustilanne ja kriisinhallinta

Afganistanin turvallisuustilanne on heikentynyt sen jälkeen, kun useamman vuoden ajan käynnissä ollut turvallisuusvastuun siirto Afganistanin omille turvallisuusviranomaisille saatiin päätökseen ja kansainvälinen ISAF-operaatio lopetettiin vuoden 2014 lopussa. Oli odotettavissa, että kapinalliset pyrkivät tällöin lisäämään iskuja, mutta tilanne heikkeni edelleen vuosien 2016 ja 2017 aikana. Turvallisuustilanteesta ei arvioida tapahtuvan oleellista kohentumista lähitulevaisuudessa. ISAF operaation päättymisen jälkeen kansainvälistä tukea Afganistanin turvallisuusjoukoille on annettu Naton Resolute Support –mission toimesta.

Yksi presidentti Ghanin esittelemän tiekartan painopisteistä on Afganistanin turvallisuusjoukkojen uudistaminen. Keskeisiä osa-alueita ovat turvallisuusjoukkojen johtamisen laadun parantaminen ja korruption vähentäminen, erikoisjoukkojen määrän kaksinkertaistaminen, ilmavoimien vahvuuden kolminkertaistaminen sekä poliisivoimien siirtäminen taistelutoiminnasta varsinaisiin poliisitehtäviin.

Nato tukee Afganistanin kansallisen armeijan koulutusta ja kapasiteetin kehittämistä ANATF –vapaaehtoisrahaston kautta. Osana Suomen Nato-kumppanuutta Suomi on sitoutunut tukemaan rahastoa 1,5 miljoonalla eurolla vuodessa (2017- 2020). Suomen tuessa painottuu sukupuolten välisen tasa-arvon edistäminen armeijassa ja muu työ naisten aseman parantamiseksi.

Kansainvälinen tuki Afganistanin turvallisuusjoukkojen kehittämiselle on vaikeasta tilanteesta huolimatta tuottanut tuloksia. Tämä näkyy mm. siinä että vuosien 2016 ja 2017 aikana turvallisuusjoukot kykenivät estämään kapinallisten pyrkimykset vallata merkittäviä asutuskeskuksia. Muutos näkyy myös terroristien taktiikassa: terroristit keskittyvät aiempaa enemmän korkean profiilin terrori-iskuihin.

Kansainvälinen tuki Afganistanin vakaudelle ja kansallisille turvallisuusviranomaisille on yhä merkittävässä roolissa. ISAF-operaation päättymisen jälkeen turvallisuusvastuun siirto Afganistanin viranomaisille toteutui suunnitelman mukaisesti. RS-operaation lähtökohta on tukea kansallisia turvallisuusviranomaisia turvallisuustilanteen vakauden säilyttämisessä. Kansainvälisen tuen merkitys säilyy tässä suhteessa edelleen merkittävänä niin Afganistanin sisäisen kuin alueellisen vakaudenkin näkökulmasta. Kriisinhallinnan ja Afganistanin turvallisuusektorin tukemisella vaikutetaan myös alueelliseen vakauteen sekä kansainvälisiin pyrkimyksiin terrorismin torjumiseksi.

Suomen osallistuminen RS-operaatioon

Suomen osallistuminen Naton RS-operaatioon sekä turvallisuussektorin rahoitustukeen on osa Suomen laajempaa tukea Afganistanille.

RS-operaatio Afganistanissa käynnistyi 1.1.2015. Samalla päätettiin vuodesta 2001 käynnissä ollut ISAF-operaatio. Operaation päättämisellä oli ratkaiseva rooli siinä, että turvallisuusvastuu siirrettiin vaiheittain Afganistanin omille turvallisuusviranomaisille, alkaen vuodesta 2011 ja päättyen täyteen turvallisuusvastuun siirtoon vuoden 2014 lopulla. ISAFin antamalla tuen ja koulutuksen myötä Afganistanin turvallisuusviranomaisten osaaminen ja toimintakyky vahvistuivat merkittävästi.

RS-operaatiossa keskeisenä lähtökohtana on alusta alkaen ollut, että turvallisuusvastuu on siirretty Afganistanin omille turvallisuusjoukoille – armeijalle ja poliisille. Tässä on saavutettu konkreettisia tuloksia. RS-operaation tavoitteena on Afganistanin turvallisuusjoukkojen ja -rakenteiden saattaminen sellaiselle tasolle, että ne pystyvät lopulta itsenäisesti ja uskottavasti pitämään maan turvallisuustilanteen vakaana hyvän hallinnon periaatteita noudattaen ja ihmisoikeuksia kunnioittaen. RS-operaation tehtävänä on kouluttaa, tukea ja neuvoa Afganistanin turvallisuusjoukkoja strategisella tasolla, tukea Afganistanin turvallisuusrakenteita, sekä huolehtia RS-joukkojen omasuojasta.

Vuonna 2014 tapahtuneen ISAF-operaation päättymisen myötä Afganistanin turvallisuustilanne on heikentynyt. RS-operaatio on toteuttanut sille asetettuja tehtäviä Afganistanin turvallisuusjoukkojen tukemiseksi, mutta heikentynyt turvallisuustilanne ei ole mahdollistanut operaation supistamista ja lakkauttamista suunnitellusti. Operaation oli määrä päättyä vuoden 2016 lopussa. Operaatioon osallistuvat maat katsoivat, että operaatiota on jatkettava ja vahvistettava, jotta päästäisiin kestävämmän rauhan tielle ja kyettäisiin vakauttamaan Afganistanin turvallisuustilannetta. Suomi jakaa tämän arvion.

Suomi on osallistunut RS-operaatioon sen alusta lähtien. Aluksi Suomella oli operaatiossa noin 80 sotilasta. Vuoden 2015 lopulla Suomen osallistumista supistettiin operaatiosuunnitelmaa vastaavalla tavalla. Suomella on tällä hetkellä operaatiossa noin 30 sotilasta. Suomalaisten toiminta on ollut ammattitaitoista ja palaute on ollut myönteistä. RS-operaation monikansallisiin joukkoihin osallistumisesta saatuja kokemuksia hyödynnetään Suomen kansallisen puolustuksen kehittämisessä.

Siviilikriisinhallinta

EUPOL Afghanistan –siviilikriisinhallintaoperaatio toimi vuosien 2007-2016 välillä. Sen tavoitteena oli tukea Afganistania siviilipoliisijärjestelmän luomisessa, joka vastaisi oikeusvaltioperiaatetta. Suomi oli yksi eniten operaatioon asiantuntijoita lähettäneistä jäsenmaista. Kaksi operaation päälliköistä oli suomalaisia.

Operaatio saavutti näkyviä tuloksia ja loi pohjaa siviilipoliisijärjestelmälle. EUPOL -operaation avulla saatiin tuloksia myös sisäministeriön strategisen suunnittelun kehittämisessä ja poliisin koulutustoiminnassa. Operaatio tuki afgaanien oman poliisiopiston (Police Staff College) perustamista. Operaatiossa keskityttiin voimakkaasti naispoliisien määrän lisäämiseen ja naisten aseman parantamiseen poliisiorganisaatiossa. Operaatio onnistui myös poliisi-syyttäjäteistyön kehittämisessä.

EU on jatkanut pienimuotoista tukeaan Afganistanin poliisisektorille. Tukea pyritään lisäämään projektityyppisellä toiminnalla. Suomi on pitänyt EU-tuen jatkamista tärkeänä.

Taloudellinen ja sosiaalinen kehitys

Afganistanin kuluvan vuoden liki 6,5 miljardin Yhdysvaltain dollarin budjetista kansainvälisen avun osuus on yli 60 %. Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n mukaan vuoden 2017 talouskasvu oli 2,5 % ja kuluvan vuoden ennuste on 3 %. Maailmanpankki arvioi, että väestönkasvu oli viime vuonna noin 3 % ja inflaatio noin 5 %.

Afganistanin tilastokeskuksen mukaan lähes 40 % väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella. Bruttokansantuotteen perusteella Afganistan sijoittuu maailman viidentoista köyhimmän maan joukkoon.

Afganistanin hallitus on toteuttanut myönteisiä talousuudistuksia. Maalla arvioidaan olevan lähivuosina potentiaalia noin 6 %:n vuosittaiseen talouskasvuun. Afganistan hyväksyttiin Maailman kauppajärjestö WTO:n jäseneksi kesällä 2016. Vuonna 2016 virallisen viennin arvo kasvoi 10 % edellisvuoteen verrattuna. Afganistanin maaperässä olevat mineraalivarat ovat hyvin suuret.

Kehitystulokset

Hauraassa konfliktivaltiossa kehityksen aikaan saaminen on hidasta ja riskialtista eikä Afganistanin kehitys kuluneiden viidentoista vuoden aikana ole aina ollut johdonmukaista taikka ennakoitavaa. Kehitysohjelmien toimeenpanossa kohdataan usein viiveitä ja esteitä, jonka seurauksena sekä tavoitteita että toteutusta on sopeutettava eteen tulevien olosuhteiden perusteella, ja tavoitteiden saavuttaminen kestää paljon suunniteltua kauemmin.

Suomen kehitysrahoitus ohjataan 90 prosenttisesti Maailmanpankin ja YK:n järjestöjen kautta. Näillä organisaatioilla on riittävät resurssit ja kanavat tulokselliseen toimintaan vaikka turvallisuustilanne, hallinnon alhainen kapasiteetti ja korruption uhka aiheuttavatkin huomattavia riskejä toiminnalle ja tulosten kestävyydelle. Kansainvälisillä organisaatioilla on myös riskialttiissa ympäristössä vaadittava kapasiteetti selvittää viiveettä mahdolliset väärinkäytösepäilyt, ja tämän ansiosta Suomen tukemat hankkeet ovat toistaiseksi välttyneet vakavilta väärinkäytöksiltä.

Suurimmat saavutetut parannukset Afganistanissa ovat koskeneet koulutus- ja terveydenhoitosektoreita. YK:n kehitysohjelma UNDP:n inhimillistä kehitystä mittaavan raportin mukaan elinajanodote on 60,7 vuotta, kun se 2000-luvun alussa oli 44 vuotta. Naisten ja lasten asema on merkittävästi parantunut: imeväiskuolleisuus on vähentynyt 47 % vuoden 2013 jälkeen. Yli puolessa synnytyksistä on mukana ammattitaitoista henkilökuntaa, kun luku vuosituhaten alussa oli vain 6 %. Reilu 60 % väestöstä pääsee käyttämään puhdasta juomavettä päivittäin verrattuna 2000-luvun alun 40 %:iin.

Afganistanin opetusministeriön mukaan koulun aloittavista lapsista jo noin 40 % on tyttöjä, kun 2000-luvun alussa tytöt eivät voineet käydä koulua lainkaan.

Merkittäviä parannuksia lasten oikeuksissa ovat myös nuorten poikien seksuaalisen hyväksikäytön sallivan niin sanotun bacha bazi -perinteen kriminalisointi sekä lasten oikeuksien suojelemiseen tähtäävä laki.

Suomen kehitysyhteistyön painopisteet

Afganistanin kehitystä ohjaa itsenäisyyteen ja riippumattomuuteen tähtäävä niin maan hallitusta kuin kansainvälisiä kumppaneitakin sitova kehitysohjelma (Self-Reliance through Mutual Accountability Framework).

Suomen kehitysyhteistyön tavoitteita Afganistanissa ovat naisten ja tyttöjen aseman vahvistaminen, ihmisoikeuksien ja tasa-arvon edistäminen, yhteiskunnan demokraattisuuden ja toimintakyvyn vahvistaminen, siirtolaisuuden hallinta sekä korruption vastaisen taistelun tukeminen. OECD:lle raportoitavien tilastojen mukaan 81 % Suomen kehitysyhteistyöstä Afganistanissa on suunnattu kokonaan tai osaksi tasa-arvotyöhön.

Kehitysyhteistyöllään Suomi tukee kolmea temaattista kokonaisuutta: 1) oikeus- ja turvallisuussektorin uudistaminen, mukaan lukien poliisin kehittäminen, 2) koulutus- ja terveyspalveluiden kehittäminen sekä niiden saatavuuden parantaminen, 3) talouden perustan kehittäminen erityisesti maaseudulla.

Suomen kehitysyhteistyö Afganistanin kanssa evaluoitiin vuonna 2014. Evaluaatioraportissa todettiin Suomen avun olevan tehokasta ja esitettiin kehittämisalueeksi muun muassa riskienhallinnan seuranta. Seuraava hallinnon ulkopuolisen toimijan suorittama evaluaatio on määrä toteuttaa vuonna 2019.

Suomi arvioi jatkuvasti Afganistanin toimintaympäristöä. Keskeinen merkitys riskien tunnistamiseksi ja hallitsemiseksi on Suomesta lähetetyn henkilökunnan läsnäololla Kabulissa.

Suomen tukemat kehitysyhteistyöohjelmat

Maailmanpankin hallinnoima jälleenrakennusrahasto (Afghanistan Reconstruction Trust Fund, ARTF) on Afganistanin suurin kehitysinstrumentti ja Suomen päärahoituskanava. Kymmenen miljoonan euron vuosittaisen maksuosuutensa ansiosta Suomi on rahaston strategiaryhmän jäsen, mikä antaa Suomelle suuremmat mahdollisuudet vaikuttaa rahaston strategiaan päätöksiin. Viimeisimmässä Afganistan-evaluatiossa (2014) ARTF on arvioitu toimivaksi budjettituen rahoitusmekanismiksi.

Suomi on myötävaikuttanut siihen, että Maailmanpankin raportointi on läpinäkyvämpää ja tulokset keisempää ja hankkeiden ulkopuolista seuranta on lisätty. Muiden Pohjoismaiden kanssa Suomi on ajanut naisten aseman parantamiseen tähtäävien tavoitteiden lisäämistä ARTF-rahoituksen kannustimiin ja pitänyt yllä vaatimusta tasa-arvon edistämisestä rahoituksen ehtona. ARTF:n tasa-arvotyöryhmän työn tuloksena yli 70 % rahaston ohjelmissa huomioidaan tasa-arvonäkökulma. ARTF-rahoituksen avulla on kehitetty kylätason demokratiaa ja hallintoa, edistetty maaseudun elinkeinoedellytyksiä sekä parannettu perusopetuksen tasoa.

Suomen toiseksi suurin Afganistanin budjettia tukeva yhteisrahoituskanava on ***YK:n kehitysohjelman (UNDP) hallinnoima laki- ja oikeusrahasto (Law and Order Trust Fund, LOTFA)***, joka tukee poliisin siviiliorganisaation kehittämistä ja vastaa poliisien palkanmaksusta. LOTFA:n kautta on tuettu perheväkivallan vastaista toimintaa ja naispoliisien verkostoitumista sekä perustettu hätänumero-keskuksia. Suomen keskeisenä tavoitteena on lisätä naispoliisien määrää ja mahdollisuuksia edetä urallaan. Suomi on myös toistuvasti vaatinut puuttumista seksuaalisen häirinnän tapauksiin. Seksuaalinen häirintä on kuitenkin edelleen varsin yleistä ja naispoliiseja on alle kolme prosenttia poliisin kokonaisvahvuudesta.

Suomen tuella eri YK-järjestöille kymmenettuhannet naiset ovat saaneet lukutaidon, ja koulujen saniteettitilojen rakentaminen on edesauttanut tuhansien tyttöjen koulunkäyntiä. Suomen tuella on ollut merkittävä osuus myös ***Afganistanin kansallisen Naiset, rauha ja turvallisuus -toimintaohjelman valmistelussa ja toimeenpanossa***. Afganistanissa toimii "Naiset, rauha ja turvallisuus" -työryhmä, joka koordinoi päätöslauselman 1325 toimeenpanoa. Työryhmän puheenjohtajuus on jaettu paikallisen kansalaisjärjestön ja Suomen suurlähetystön välillä. Suomen tuella on ollut merkittävä vaikutus Afganistanin 1325-toimintaohjelman valmistumiselle vuonna 2015, ja Suomi on pystynyt tukemaan Afganistanin omaa omistajuutta asiassa.

Suomen tuella on saavutettu hyviä tuloksia lisääntymisterveyden ja perhesuunnittelun saralla ***Marie Stopes International (MSI) -järjestön kautta***. MSI:n hanke kasvattaa laadukkaiden seksuaali-, lisääntymis-, äitiys- ja lapsiterveyden palveluiden saatavuutta ja kysyntää sekä ihmisten tietoisuutta seksuaali- ja lisääntymisterveydestä. MSI työskentelee yhteistyössä paikallisten vaikuttajien, uskonnollisten johtajien ja heidän vaimojensa kanssa. Vuonna 2016 Suomen rahoittamilla klinikoilla kävi yhteensä 122 200 asiakasta.

Afganistanin perustuslakiin perustuva riippumaton ihmisoikeuskomissio (Afghanistan Independent Human Rights Commission, AIHRC) on maan tärkein ihmisoikeustoimija. Suomen tuen avulla komissio seuraa maan ihmisoikeustilannetta ja antaa suoraa tukea kansalaisille. AIHRC on perustanut Afganistaniin 14 alueellista ihmisoikeustoimistoa ja yli puoli miljoonaa ihmistä on saanut koulutusta ihmisoikeuksiin liittyen, 44 % heistä naisia. AIHRC on saavuttanut kansalaisten luottamuksen ja sen työn merkittäviä saavutuksia on yksittäisten ihmisoikeusrikkomustapausten käsitteleminen.

Suomi tukee UNDP:n uutta hanketta, jonka tavoitteena on luoda työpaikkoja Afganistanissa oleville paluumuuttajille ja maan sisäisille pakolaisille. Hanke käynnistyy Suomen rahoituksella vuoden 2018 aikana Pakistanin vastaisella rajalla Nangarharin maakunnassa, jossa pakolaisten osuus asukkaista on huomattavan korkea.

Afganistanin miinatilanne on yksi maailman vaikeimmista. Raivaamattomia miinoja on edelleen useita miljoonia. Suomi on tukenut Afganistanin miinanraivausta vuodesta 1991. Suomen nykyinen tuki kohdennetaan ***YK:n (UN Mine Action Service) ja brittiläisen HALO Trust - järjestön*** kautta. Suomen avustuksella tuetaan miinatoiminnan koordinaation siirtämistä YK:lta Afganistanin viranomaisille.

Afganistanin mineraalivarojen hyödyntämisellä arvioidaan tulevaisuudessa olevan maan talouden ja yhteiskunnallisen kehityksen kannalta merkittävä vaikutus. ***Suomen Geologian tutkimuskeskus (GTK)*** on kouluttanut geofysiikkaa afgaanigeologien ryhmälle. Afgaanigeologit pystyvät nyt tekemään itsenäisesti mittauksia ja tulostulkintaa, ja he kouluttavat nuoria afgaaniopiskelijoita.